

CEREMONIAŁ UROCZYSTY: Uroczyste wprowadzenie figury

św. Jana Chrzciciela i łańcucha.

1. Przygotowanie do wprowadzenia figury św. Jana Chrzciciela.

Czytanie Pisma świętego i innych tekstów.

Z Ewangelii św. Jana: J 1, 6-8

Pojawił się człowiek posłany przez Boga -
Jan mu było na imię.
Przyszedł on na świadectwo,
aby zaświadczyć o światłości,
by wszyscy uwierzyli przez niego.
Nie był on światłością,
lecz [posłanym], aby zaświadczyć o światłości.

Z Ewangelii św. Łukasza: Łk 1, 76-80

A i ty, dziecię, prorokiem Najwyższego zwać się będziesz,
bo pójdiesz przed Panem torując Mu drogi;
Jego ludowi dasz poznać zbawienie
[co się dokona] przez odpuszczenie mu grzechów,
dzięki litości serdecznej Boga naszego.
Przez nią z wysoka Wschodzące Słońce nas nawiedzi,
by zajaśnieć tym, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają,
aby nasze kroki zwrócić na drogę pokoju».
Chłopiec zaś rósł i wzmacniał się duchem, a żył na pustkowiu aż do dnia ukazania się
przed Izraelem.

Z Orędzi na Czasy na Czasy Ostateczne:

Nawiedzenie św. Elżbiety.

17.10.2013

(...) Prorok Jan już w łonie swej matki został oświecony i wypełniony darami Ducha Świętego, a stało się to w chwili, kiedy Elżbieta, pełna pokory, przyjęła łaskę Boga. Jan został oświecony jako odpowiedź na błagania swej matki, która z wielką miłością oczekiwała Mesjasza.

(...) Moje dzieci, Bóg czyniąc swoje cuda, posługuje się ludźmi, ludźmi słabymi, którzy przyjmują Jego Wolę. Aby objawić swą tajemnicę i ofiarować ją światu, Bóg posłużył się niemowlęciem w łonie swej matki – Janem, który rozpoznał zbliżającego się Zbawiciela świata. Jan był godny i czysty na tyle, aby mimo grzechu, w jakim się narodził, rozpoznać Oblicze Boga. Spójrzcie, jak małym trzeba się stać, aby podobać się Bogu, jak wielkich darów udziela Bóg tym, którzy są najmniejsi.¹

1 - Tajemnica różańca świętego, str. 19-20, z Orędzi na Czasy Ostateczne, które właśnie nadeszły.

Po czytaniu Pisma świętego i innych tekstów wnosimy figurę św. Jana Chrzciciela do szopki adwentowej śpiewając pieśń:

Witaj, Oblubienico Dziewico.
Witaj, Bogurodzico Dziewico.

Elżbietę nawiedzić pobiegła
Panna napełniona Bogiem.
Dziecię w łonie Elżbiety zaraz rozpoznało
Jej pozdrowienie z radością
i skokiem tylko zamiast śpiewu
wołało do Bogurodzicy:

Witaj, konarze pnia, co nie usycha,
Witaj, pole rodzące Owoc nieskalany,
Witaj, uprawiająca rolę Rolnika - ludzi przyjaciela,
Witaj, która nam rodzisz Rodziciela życia.

Witaj, niwo, dająca obfitość zmiłowań,
Witaj, stole pełny bogactw pojednania,
Witaj, bo nam gotujesz łąkę słodkich rozkoszy,
Witaj, bo duszom przystań spokojną sposobisz.

Witaj, modlitwy kadzidło pachnące,
Witaj, całego świata ceno pojednania,
Witaj, dobroci Boża śmiertelnym życzliwa,
Witaj, któraś śmiertelnym śmiałym przystępem do Boga.

Witaj, Oblubienico Dziewico.
Witaj, Bogurodzico Dziewico.

2. Przygotowanie do wprowadzenia łańcucha.

Czytanie Pisma świętego i innych tekstów.

Z listu św. Pawła do Rzymian: Rz 6, 6-7

To wiedźcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu.

Z Ewangelii św. Jana: J 8, 34-36

Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. A niewolnik nie przebywa w domu na zawsze, lecz Syn przebywa na zawsze. Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni.

Z księgi Mądrości: Mdr 10, 15-21; 11, 1-4

Mądrość wyzwala Izraela

Ona wyrwała lud święty, plemię nienaganne,
spośród narodu ciemięzców.
Wstąpiła w duszę Sługi Pańskiego,
w znakach i cudach groźnym władcom się przeciwstawiła.
Oddała świętym zapłatę ich trudów,
powiodła ich drogą cudowną
i stała się im za dnia osłoną,
a światłem gwiazd wśród nocy.
Przeprowadziła ich przez Morze Czerwone,
przeprowadziła poprzez wody mnogie,
a wrogów ich potopiła
i wyrzuciła z głębin otchłani.
Wzięli więc sprawiedliwi łupy z bezbożnych
i opiewali, Panie, święte imię Twoje,
i sławili zgodnie zwycięską Twą rękę.
Mądrość bowiem otworzyła usta niemych
i głośnymi uczyniła języki niewprawnych.
Poszczęściła ich dziełom przez ręce świętego Proroka:
przebyli bezludną pustynię
i rozbili namioty w miejscach niedostępnych.
Stawili czoło nieprzyjaciołom i odparli wrogów.
Wołali do Ciebie, gdy byli spragnieni, i otrzymali wodę z litej skały,
w pragnieniu ochłodę - z kamienia twardego.

Z księgi Jeremiasza: Jr 30, 10-11

Ty się jednak nie bój,
sługo mój Jakubie
- wyrocznia Pana -
i nie lękaj się, Izraelu,
bo Ja cię wybawię z dalekiej ziemi,
twoje potomstwo z kraju jego wygnania.
Powróci Jakub i będzie zażywał
nie zmaconego niczym pokoju,
a nikt go nie będzie trwożył.
Ja bowiem jestem z tobą
- wyrocznia Pana -
by cię wybawić.
Zgotuję zagładę wszystkim narodom,
między którymi cię rozproszyłem,
ciebie zaś nie wyniszczę.
Ukarzę cię jednak sprawiedliwie
i nie ujdiesz zupełnie bezkarnie»

Po czytaniu Pisma świętego wnosimy łańcuch do szopki adwentowej śpiewając pieśń:

O Adonai!

O, A - do - na - i! Wo - dzu I - zra - e - la,*
coś go wy - ba - wił z rąk nie-przy - ja - cie - la.*

Przy - bądź u - pa - dłym pod cięż - kim brze -
mie - niem,* z sil - nym ra - mie - niem!